A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns surrounds the text. At the top, there are two horizontal scrollwork elements.

*Szkola Nowej Ewangelizacji
„Wspólnota św. Barnaby”*

Nadzieja Miłości

ROZWAŻANIA BIBLIJNE
NA OKRES ADWENTU
I NARODZENIA PAŃSKIEGO

TOM I

Flos Carmeli

WYDAWNICTWO WARSZAWSKIEJ
PROWINCJI KARMELITÓW BOSYCH

Nadzieja Miłości

© Copyright by Flos Carmeli 2010 — wydanie I

Autorzy

Marta Andrzejewska	Magdalena Mięzał
Piotr Bączyk	Dorota Rogiewicz
Olga Bogacka	Katarzyna Skwarek
Dorota Czechak	Alicja Stachowiak
Małgorzata Hajgelman	Karolina Stelmaszyk
Agnieszka Jarysz	ks. Waldemar Szlachetka
Danuta Kamińska	Katarzyna Włodarczyk
Joanna i Tomasz Karolakowie	

Redakcja – ks. Waldemar Szlachetka

Wybór tekstów i redaktor serii – Krzysztof Piskorz OCD

Projekt okładki – Szczepan Talar OCD

Skład – Marek Woś

Imprimi potest

Roman Jan Hernoga OCD, Prowincjał

Warszawa, dn. 22.11.2010 r., L. dz. 220/P/2010

Nilil obstat

Ks. prof. dr hab. Jan Kanty Pytel, Cenzor

Poznań, dn. 19.11.2010 r.

Imprimatur

Bp Marek Jędraszewski, Wikariusz Generalny

Poznań, dn. 20.11.2010 r., N. 6311/2010

Wydawca

Flos Carmeli sp. z o.o.

Wydawnictwo Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych

ul. Działowa 25, 61-747 Poznań

tel.: 61 856 08 34; faks: 61 856 09 47

e-mail: wydawnictwo@floscarmeli.poznan.pl

www.floscarmeli.pl

ISBN: 978-83-62536-01-6

Nasze czasy powinny być coraz bardziej czasami słuchania na nowo słowa Bożego oraz nowej ewangelizacji. (...) Im bardziej będziemy potrafili oddawać się do dyspozycji słowu Bożemu, tym bardziej będziemy mogli stwierdzić, że również dzisiaj trwa w Kościele Bożym tajemnica Pięćdziesiątnicy.

Z adhortacji apostołskiej Ojca Świętego Benedykta XVI
Verbum Domini – o Słowie Bożym w życiu i misji Kościoła.

Spis treści

	I tydzień adwentu	➤	13
	II tydzień adwentu	➤	33
	III tydzień adwentu	➤	53
	IV tydzień adwentu	➤	69
	Okres Narodzenia Pańskiego	➤	89
	Uroczystość i święto przypadające w okresie adwentu	➤	145
			

ROZKŁAD CYKLÓW CZYTAŃ NIEDZIELNYCH
I NA DNI POWSZEDNIE

ROK PAŃSKI	CYKL NIEDZIELNY	CYKL POWSZEDNI
2011	A	I
2012	B	II
2013	C	I
2014	A	II
2015	B	I
2016	C	II
2017	A	I
2018	B	II
2019	C	I
2020	A	II

Nowy Rok liturgiczny zaczyna się od okresu Adwentu, który nie ma podziału na cykl dni powszednich. Natomiast funkcjonuje podział na cykl niedzielny, a to oznacza, że rok 2011, który ma cykl A zaczyna się od Adwentu, czyli na przełomie listopada i grudnia poprzedniego roku, czyli 2010.

Słowo wstępne

Przypominam wszystkim chrześcijanom, że naszą osobistą i wspólnotową więź z Bogiem pogłębia znajomość słowa Bożego. (...) Uciszymy się, by słuchać słowa Pańskiego i nad nim medytować, ażeby dzięki skutecznemu działaniu Ducha Świętego nadal mieszkało i żyło w nas przez wszystkie dni naszego życia i do nas mówiło.

Benedykt XVI, *Verbum Domini*

*Bóg jest pierwszym źródłem
radości i nadziei człowieka.*

*...wstań, nie skupiaj się na słabościach
i wątpliwościach, wyprostuj się...
Wstań i idź.*

JAN PAWEŁ II

Człowiek pozbawiony nadziei jest jak statek bez steru dryfujący do nikąd. Nadzieja wspiera wiarę w spełnienie naszych tęsknot, cudów czy osiągnięć w pracy. Nadzieja zakorzeniona w Bogu wspiera naszą wiarę, by dostrzec to, co poza nami. W nadziei zaszczipionej w Bogu człowiek podnosi wzrok ku górze, by tam odnaleźć Miłość, której udziela nam każdego dnia Jedyny i Nieskończony.

„Nadzieja Miłości” to pierwszy tom liturgicznych rozważań Słowa Bożego. Obejmuje on okres adwentu i Bożego Narodzenia. Rozważania te są wyborem tekstów z miesięcznika „Słowo na każdy dzień” redagowanego w ramach Katolickiego Stowarzyszenia w Służbie Nowej Ewangelizacji „Wspólnota św. Barnaby”, a autorami rozważań są

najczęściej osoby świeckie zaangażowane w działalność ewangelizacyjną Archidiecezji Poznańskiej. Już w tym miejscu dziękuję wszystkim autorom za bezinteresowność w pisaniu rozważań do „Słowa na każdy dzień”, a także za pał ewangelizacyjny, który dzieli z życiem rodzinnym, prywatnym i zawodowym. Drodzy Ewangelizatorzy dziękuję Wam także za osobisty wkład w powstanie tego tomu.

Prorok Izajasz pisze: „Nie lękaj się bo, cię wykupiłem, wezwałem cię po imieniu; tyś mój! Gdy pójdziesz przez wody, Ja będę z tobą i gdy przez rzeki nie zatopią ciebie. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i nie strawi cię płomień. Albowiem Ja jestem Pan, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawca” (Iz 43, 1–3). Obietnica Bożej bliskości wlewa w serce każdego ziarno nadziei na lepsze jutro. To Bóg chce zabrać z naszego życia wszelkie lęki, i to On chce być towarzyszem naszego życia, nie bacząc na to jakie dziś są nasze drogi. Każda ścieżka, nawet ta najtrudniejsza do przebycia, ma ostatecznie stać się obfitym Bożym błogosławieństwem. Prawdą jest, że często trudno jest nam być „pielgrzymem tej ziemi”, jednak gdy na naszych ścieżkach odkrywamy piękno Miłości Bożej wówczas życie zaczyna nabierać sensu.

Drogi Czytelniku, dzieląc się z Tobą pierwszym tomem rozważań biblijnych wyrażam nadzieję, że pomogą Ci one odnaleźć w nadziei Jedyńą Miłość, którą jest Bóg. Dla świętego Jana „Bóg jest miłością”. W pierwszym swoim liście napisał: „Bóg jest miłością; kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości, że mamy pełną ufność na dzień sądu” (1 J, 16-18). Nie chcę Cię pytać ani czym ani kim jest dla

Ciebie miłość. Wyrażam jednak osobistą nadzieję, że codzienna lektura tych krótkich rozważań, wsparta czy to wsłuchaniem się, czy też lekturą codziennej liturgii Słowa, pomoże Ci odnaleźć Boga, którego i Ty będziesz mógł z całym przekonaniem nazwać Miłością.

Niech nam wszystkim Bóg błogosławi i pomnaża naszą nadzieję, że w miłości nie ma lęku.

ks. Waldemar Szlachetka

I tydzień adwentu

Wszystko to wyraża świadomość Kościoła, że Jezus Chrystus jest ostatecznym Słowem Boga; jest On „Pierwszy i Ostatni” (Ap 1, 17). On nadał stworzeniu i historii ostateczny sens. Dlatego naszym powołaniem jest życie w czasie, mieszkanie w Bożym świecie stworzonym w tym eschatologicznym rytmie Słowa. Toteż chrześcijańska ekonomia zbawienia, jako nowe i ostateczne przymierze, nigdy nie przeminie i nie należy już więcej oczekiwać żadnego publicznego objawienia przed chwalebny ukazaniem się Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

I NIEDZIELA ADWENTU

ROK A

Iz 2, 1-5 • Ps 122 • Rz 13, 11-14 • Mt 24, 37-44

*Odrzućmy uczynki ciemności,
a przyobleczmy się w zbroję światła.
Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień*
(Rz 13, 12-13)

Rozpoczynamy czas Adwentu. To czas szczególny, w którym cały Kościół, a więc i Ty, i ja, stajemy przed zadaniem przygotowania naszych serc na powtórne przyjście Jezusa. Św. Paweł w liście do Rzymian podpowiada nam, jak to uczynić: należy odrzucić uczynki ciemności i żyć w świetle. Dziś Jezus zaprasza nas, abyśmy przyjrzeni się naszym myślom, słowom, uczynkom i zadali sobie pytania: jakie ciemności jeszcze goszczą w naszych sercach? Co jeszcze nie jest rozświetlone światłem Bożym? W jakich sprawach potrzebujemy jeszcze Jezusa Chrystusa? A może tak się zagubiliśmy, że nie dostrzegamy potrzeby, by Jezus do nas przychodził i rozjaśniał nasze ciemności? Może jestem tak samowystarczalny, że chcę poradzić sobie sam ze wszystkim?

Panie Jezu! Dziękuję Tobie za to, że znów dajesz mi czas Adwentu, czas radosnego oczekiwania na Twoje przyj-

ście! To kolejny Adwent w moim życiu. Dziś pragnę stanąć przed Tobą w prawdzie mojego serca i powiedzieć, Panie, że potrzebuję Ciebie! Nawet wtedy i nawet w tych sprawach, w których wydaje mi się, że świetnie sobie radzę sam. Ty znasz, Panie, te zakamarki mojego serca, które są nicoświatlone, które są w ciemności takiej, że sama tego nie dostrzegam. Dziś, Jezu, pragnę zaprosić Cię do najgłębszych ciemności mojego serca. Proszę, wejdź i rozprosz je! Wejdź i przynieś światło, wejdź i rozświetl. Wołam do Ciebie, Panie, z głębi mojego serca! Wołam, przyjdź, Jezu! Nie zwlekaj! Potrzebuję Ciebie w moim życiu! Pragnę oczekiwać Cię każdego dnia z radością, jak oczekiwała Twojego przyjścia Maryja, Twoja Matka.

Maryjo, Tobie zawieramy ten czas Adwentu i oczekiwania. Tobie zawieramy przygotowanie naszych serc na przyjście Twojego Syna. Amen.

I NIEDZIELA ADWENTU

ROK B

Iz 63, 16b-17.19; 64, 3-7 • Ps 80

• 1 Kor 1, 3-9 • Mk 13, 33-37

Lecz co wam mówię, mówię wszystkim:

Czuwajcie!

(Mk 13, 37)

Rozpoczyna się okres Adwentu, czas radosnego oczekiwania, prostowania naszych życiowych, pogmatwanych dróg, przygotowania na przyjście Zbawiciela. To, co dziś w Ewangelii Jezus mówi Apostołom, mówi także do nas: „Czuwajcie!”. We wspólnocie, w której jestem, każdego tygodnia w nocy z piątku na sobotę modlimy się w intencjach przekazanych nam osobiście lub przesłanych drogą internetową. Każdy z nas czuwa przez wybraną przez siebie wcześniej godzinę. Gdy myślę o dzisiejszych słowach Jezusa, nasuwa mi się pewne porównanie. Tak jak o wiele łatwiej jest czuwać wieczorem i nad ranem, a o wiele trudniej w środku nocy, gdy morzy nas sen, tak i w życiu łatwiej jest nam być czujnym, otwartym na Boże działanie w czasie dla nas pomyślnym, gdy nie jesteśmy „uśpieni” czy zmęczeni zalegającą wokół nas ciemnością. Jednak nasze życie

nie składa się z samych godzin rannych i wieczornych. Jesteśmy wezwani, by być wiernymi Bogu, do tego, by nasze serca pały, również wtedy, gdy warunki wydają się być niesprzyjające: świt jest tak odległy, a Pan zdaje się opóźniać swoje przyjście. Nie możemy wtedy „zapisać się na inną godzinę”...

Panie, dziękuję, że bez przerwy jesteś przy mnie i nie męczysz się ani nie nużysz moją osobą. Pragnę mieć stale świadomość Twojej obecności, coraz goręcej kochać Ciebie, mojego Boga i tych, których mi dajesz – moje siostry i moich braci. Nie pozwól, aby moje serce zasnęło, aby przestało tęsknić za Tobą. Nie dopuść do tego nigdy! Chcę być przy Tobie, tak jak Ty jesteś wciąż przy mnie. Amen.

I NIEDZIELA ADWENTU

ROK C

Jr 33, 14-16 • Ps 25 • 1 Tes 3, 12-4, 2

• Łk 21, 25-28.34-36

Pan niech pomnoży was liczebnie i niech spotęguje miłość waszą nawzajem do siebie i do wszystkich (...), aby serca wasze utwierdzone zostały w nienagannej świętości wobec Boga (1 Tes 3, 12a. 13a)

Pan Jezus po raz kolejny opisuje w dzisiejszej Ewangelii znaki, które poprzedzą Jego przyjście. Mówi wprost o trwodze, jaka zawładnie ludzkimi sercami. „Ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi” (Łk 21, 26a). Dlatego właśnie mamy nabrać ducha i podnieść głowy – zbliża się odkupienie. Bo w życiu chrześcijanina często gorzej znaczy lepiej. Bo to, co głupie w oczach świata, to dobre u Boga (por. 1 Kor 1, 26-29). W świecie modlitwa często jest wyśmiewana, a popularnością cieszą się horoskopy. Zginanie łyżeczki w czasie seansu spirytystycznego jest nazywane cudem, a uzdrowienie w Jezusie – dewocją. Posłuszeństwo wobec męża głupotą, a okazywanie miłości żonie – brakiem charakteru. Przebaczenie komuś krzywdy jest naiwne, a zemsta staje się sprawiedliwością. Ludzie drżą ze strachu przed sobą nawzajem. Boją

się swoich szefów, sąsiadów, wymaginowanych złoczyńców. Dlatego Paweł udziela błogosławieństwa liczebności i miłości, i namawia do trwania w nauce Kościoła. Bo w Kościele przez wzajemne błogosławieństwo utwierdzamy się w świętości. Naszym celem jest błogosławić, gdy nam złorzeczą, znosić, gdy nas prześladują, dobrym słowem odpowiadać, gdy nas spotwarzają (por. 1 Kor 4, 12-13). Człowiek sam z siebie nigdy nie stanie się doskonały, czyli święty. W sercu zawsze będzie krył się strach. To konsekwencja grzechu – wstyd i strach. Dlatego Adam i Ewa schowali się przez Bogiem w krzakach. Stałymi w naszym życiu są grzech i zbawienie w miłości Bożej. Bo choć chcę dobrze, źle czynię. Ale bracia i siostry w Kościele pomagają mi trwać w miłości i odkupieniu. Miłość to dar od Pana Jezusa dla nas. Dar niezrozumiały. Ale to właśnie miłość Ojca sprawiła, że spełnia się „pomyślna zapowiedź (...), Juda dostąpi zbawienia, a Jerozolima będzie trwać bezpiecznie” (Jr 33, 16). Mimo zagrożeń czasu. W Ewangelii Pan prosi nas o czujność i gotowość. Bo to czas, kiedy wszystko przeminie. Wszystko oprócz Słowa. Przyjdzie Syn Człowieczy „z mocą i wielką chwałą”. I to w Nim jest nasze odkupienie. To On podnosi nasze głowy, wyrwa nasze nogi z grząskiego błota grzechu, pokonuje bestię. Tylko On, jeden jedyny Pan. Książę pokoju. Król wszechświata.

Panie Jezu, oddaję Ci moje życie, obmyj mnie swoją świętą Krwią i przygotuj na Twoje powtórne przyjście. Amen.

